

עת"א 61168/09/20 - אשרף עזאיזה נגד היחידה למאסרים קצרים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

27 אוקטובר 2020

עת"א 61168-09-20 עזאיזה(אסיר) נ' שב"ס - היחידה למאסרים קצרים
לפני כבוד הנשיא אברהם אברהם, אב"ד כבוד השופט חנא סבאג כבוד השופטת אילונה
לינדנשטראוס

העותר
אשרף עזאיזה
ע"י ב"כ עוה"ד רפי מסאלחה

נגד
המשיבים
1. היחידה למאסרים קצרים
2. מדינת ישראל
ע"י עו"ד בני משה

עתירה נגד החלטת היחידה לשחרורים ממאסרים קצרים, מיום 7/9/20

פסק דין

לפנינו עתירת אסיר נגד החלטת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים (להלן: "היחידה"), מיום 07.09.2020, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם.

העותר נושא עונש של שבעה חודשי מאסר בפועל. זה הוא לו מאסרו הראשון בשל הרשעתו בעבירות של התפרעות ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וזאת לאחר שהשתתף בהתפרעות, בסמוך לשער האריות בירושלים, במהלכה אף יידה מספר אבנים לעבר שוטרים שהיו במקום. אחת האבנים אותה ידה העותר פגעה בשוטר שנכח במקום.

בסמוך לתום שני שלישים ממאסרו, הובא עניינו של העותר לדיון בפני היחידה וזו דחתה את בקשתו לשחרור מוקדם. היחידה נימקה את החלטתה בכך שמדובר במי שהורשע בעבירות ביטחוניות, שיש בהן להעיד, מעצם טיבן, על מסוכנות. לכך הוסיפה היחידה כי העותר לא עבר כל טיפול בין כותלי הכלא ולא הביע חרטה על מעשיו. משכך, העותר לא הוכיח כי מסוכנותו פחתה וכי הוא ראוי לשחרור.

על החלטה זו מלין העותר בעתירתו שלפנינו. לטענתו, מעשיו נעשו ללא כל רקע אידיאולוגי וכי לא נשקפת ממנו כל מסוכנות. העותר מפנה לחרטה שהביע בעת גזירת דינו ומוסיף כי העדר תכנית טיפולית לא צריך למנוע את שחרורו המוקדם. לכך הוא מוסיף שטענת המשטרה שהוא מסוכן הינה אמירה כללית שאין להעניק לה משקל.

המדינה מבקשת לדחות את העתירה וסומכת את ידיה על נימוקי היחידה. לכך היא הוסיפה כי העבירות שביצע

העותר נעברו על רקע אידיאולוגי ומשכך קמה חזקה ולפיה כל עוד לא זנח העותר קו אידיאולוגי זה, חזקה היא כי שחרורו המוקדם של העותר יסכן את שלום הציבור. המדינה הטעימה כי הנטל להפריך את החזקה מוטל על העותר והוא לא הצליח להרים נטל זה.

לאחר שעיינו בכלל החומר שהובא לפנינו, ושקלנו בטענות הצדדים, מצאנו לדחות את העתירה.

כבר נפסק כי "שיקול הדעת הנתון לוועדת השחרורים וגדר שיקוליה הינם רחבים, ובית המשפט יתערב בהחלטת ועדת השחרורים רק במקרים מצומצמים, שבהם הוא שוכנע כי נפל פגם מהותי בהחלטתה של ועדת השחרורים, או כאשר החלטתה ניתנה תוך חריגה ממשית ממתחם הסבירות" (ראו רע"ב 3340/16 פתחי גנאמה נ' ועדת השחרורים; רע"ב 5321/17 אוהב ציון נ' היועץ המשפטי). עוד נקבע בפסיקתנו "כי לעתים עצם העבירה, חומרתה, אופיה ונסיבותיה, מהווים ראיה לכאורה למסוכנותו של האסיר אשר בהעדר אינדיקציה לסתור די בה כדי למנוע את שחרורו על-תנאי...אחד מן המצבים הללו הוא עבריינות אידיאולוגית". (ראו רע"ב 4612/16 פלוני נגד ועדת השחרורים (25.07.2016)).

לא מצאנו כי החלטת היחידה ניתנה תוך חריגה ממשית ממתחם הסבירות המחייבת התערבות. היחידה שקלה את מלוא השיקולים הנדרשים ודחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם. עניין לנו באסיר ביטחוני המרצה את מאסרו באגף ביטחוני ושחרורו על תנאי מסכן, לכאורה, את הציבור. העותר לא עבר בכלא כל טיפול מפחית מסוכנות, לא הביע כל חרטה על מעשיו ולא הצליח להראות כי זנח את הקו האידיאולוגי לביצוע העבירות וכי מסוכנותו פחתה. הנטל רובץ לפתחו של העותר והוא לא הצליח להרים נטל זה. משכך מצאנו שלא נפל כל פגם מהותי בהחלטת היחידה משדחתה את בקשת העותר לשחרור מוקדם.

העתירה נדחת.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"א, 27 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

אילונה לינדנשטראוס ,
שופטת

חנא סבאג,
שופט

אברהם אברהם,
נשיא